

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. **4** - 195**2**

121

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

Maandoverzicht no. 4 - 1952

VERTROUWELIJK

I N H O U D

I	Communisme Internationaal	blz. 1
II	Activiteit van de C.P.N. en haar Hulporganisaties	" 2
III	Vakbeweging	" 11
IV	Andere Stromingen	" 14
V	Indonesië	" 18
VI	Overzicht stakingen April 1952	" 21

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAALKoude oorlog in Europa en O.-Azie.

De gespannen verhouding tussen de vrije maatschappij en die van het communistische bloc heeft zich opnieuw toegespitst. De koude oorlog tegen het Westen, die het Kremlin sedert 1947, het oprichtingsjaar van het Kominform, voert, wordt allengs warmer. Er zijn reeds brandpunten, die geografisch liggen op de scheidingslijn van het gespleten Duitsland en aan de 38ste breedtegraad in het, ook militair fel omstreden Korea.

In Europa dreigt het Russische bloc de eerste ronde te verliezen, namelijk die der opnemng van West-Duitsland in de verdedigingsgemeenschap van ons Continent. Hier is het effect van de koude oorlog een uitstekend wapen van de communisten om eventuele optimisten in het Westen er aan te helpen herinneren, dat de laatste ronde nog geenszins is ingeluid. Zij hanteren dit wapen met vaardigheid.

In Oost-Azie baren de slepend gehouden bestandsbesprekingen van Pan-Munjon de Westerse staatslieden en legerleiders ernstige zorgen. Binnen het raam van de gewapende strijd in Korea hebben de gevolmachtigden van Moskou aldaar de conferentietafel erbij verkozen, teneinde kostbare tijd te winnen voor het herstel van hun militaire kracht, die nu inmiddels het potentieel van de legers der Verenigde Naties reeds aanzienlijk zou overtreffen.

Nieuwe aantijgingen.

In maandoverzicht no. 3 - 1952, pagina 4, werd herinnerd aan de belangrijke rol van de Wereldvredeeraad bij het aanwakkeren van haatgevoelens jegens het "agressieve Westen". De inhoud van de internationale periodieken, waarover de Sowjet Unie beschikt, toont onmiskenbaar aan, dat deze haatcampagne doelbewust en systematisch wordt gevoerd. In aansluiting op de discriminerende resoluties van het uitvoerend comité van bedoelde Wereldvredeeraad t.o.v. de "bacteriologische oorlogvoering" der Amerikanen, kan worden gewezen op de verdere ontwikkeling van dit proces.

In Azie dient het door de U.S.S.R. openbaar gemaakte "bewijsmateriaal" kennelijk ter rechtvaardiging van de oorlogshandelingen, die het nationaal-ontwakende Verre Oosten verricht tegen de Amerikaanse "agressors". Ridgway, de "microben-generaal", is nu het eerste doelwit van deze aanvallen geworden. Het Stalinisme wil in zijn persoon de reputatie van alle Westelijke leiders aantasten en zodoende twee vliegen in een klap slaan. Zulks met het oog op de positie, die de generaal gaat innemen als Atlantisch opperbevelhebber in de plaats van Eisenhower. De techniek van de "beschuldigingen" van dien aard treedt aan den dag in de laatste afleveringen van het communistische periodiek, dat zich (in vertaling) aankondigt als "Nieuwe Tijd". Dit weekblad, dat in Moskou ten dienste van de communistische scholing in internationaal verband wordt uitgegeven resp. in de Russische, Duitse, Engelse, Franse, Spaanse, Poolse, Tsjechische

en Zweedse taal, bevat in zijn nummers 16 en 20, resp. van 16 April en 14 Mei j.l. uitvoerige bijlagen. Ze handelen over "De oorlogsmisdaden van de Amerikaanse troepen in Korea en Noordoostchina". De eerste bijlage bevat "Berichten van de Commissie van de Internationale Federatie van Democratische Juristen" en de tweede "Documenten over de bacteriën-oorlog van de Amerikaanse imperialisten tegen het Koreaanse en het Chinese volk". Al deze rapporten worden het eerst gepubliceerd in de Prawda en in de Isvestia van April en de eerste weken van Mei. Het daarin omschreven optreden van de Amerikanen en hun bondgenoten moet de indruk wekken, dat alles wat de nazi's aan onmenselijkheid en beestachtigheid hebben vertoond, thans in Korea verre wordt overtroffen. In de bijlage van nummer 20 wordt de volledige tekst afgedrukt van een brief, die de voorzitter van de Wereldvredeesraad, de communist Prof. Frédéric Joliot Curie n.a.v. de bacteriën-oorlog etc. richtte tot een Amerikaan. Deze brief werd reeds gepubliceerd in de Prawda van 7 Mei j.l.. Ook in dit schrijven komt tot uiting, dat de gesignaleerde uitspattingen en wreedheden als harde feiten worden aanvaard.

In hoofdstuk II van dit overzicht wordt nader ingegaan op de reacties terzake van de communisten in Nederland.

HOOFDSTUK II - ACTIVITEIT VAN DE C.P.N. EN HAAR HULP-ORGANISATIES.

Manoeuvres in West-Duitsland.

Met bijzondere felheid keerde de communistische propaganda zich tegen het deelnemen van Nederlandse troepen aan de komende manoeuvres in West-Duitsland en een verlenging van de herhalingsoefeningen. Een landelijk verspreid C.P.N.-pamflet deelt de mannen en vrouwen van Nederland mede, dat men in opdracht van de Amerikaanse en West-Duitse oorlogsdrijvers Nederlandse jongens naar een gebied wil zenden waar grote spanningen bestaan door de her-oprichting van een nazi-weermacht. "Deze nazi-weermacht is gericht tegen de Sowjet-Unie. Haar eerste doel is om het gebied van de Duitse Democratische Republiek in te lijven bij het door Amerika, Engeland en Frankrijk bezette gebied en zo de burgeroorlog te ontketenen. Nederlandse jongens zullen ter beschikking worden gesteld van de in hun macht herstelde nazi's. Zij moeten helpen de dienstplichtwet in Duitsland uit te voeren door het verzet van het Duitse volk hiertegen te breken".

De in het vlugschrift getrokken parallel met de uitzending van Nederlandse strijdkrachten naar Indonesië sugge-

reert voorts, dat deze oefeningen wel eens konden uitdraaien op een gewelddadig optreden, want "reeds eenmaal bedroog de Nederlandse Regering het Nederlandse volk met een uitzending van Nederlandse troepen over de grenzen. Toen zond zij onze jongens naar Indonesië. Aan het volk werd verteld, dat met deze uitzendingen slechts vreedzame doeleinden werden nagestreefd en dat gevaren niet aanwezig waren".

Communistische leiders, ook in het buitenland, zinspeelden op een noodgedwongen ingrijpen van "de krachten van vrede en opbouw" voor het geval Amerika's plannen ten aanzien van West-Duitsland in vervulling zouden gaan. De legermanoeuvres zouden volgens een uitspraak van de C.P.N.-voorzitter, Gerben WAGENAAR, wel eens kunnen leiden tot een opstand van de volksdemocraten in West-Duitsland, waarbij de D.D.R. niet werkloos zou toezien hoe hun mede-arbeiders onder de voet worden gelopen. Paul DE GROOT, op zijn beurt, ging in een 1 Mei-rede nog verder door te beweren, dat wij spoedig een verenigd, zelfstandig en democratisch nieuw Duitsland als buurman zullen hebben.

De intellectuelen.

In bepaalde geluidingen van de arbeidersklasse bestaat nog steeds wantrouwen tegen intellectuelen, die worden gezien als maatschappelijk bevoorrecht en dientengevolge als tegenstanders en potentiële vijanden van het proletariaat.

Paul DE GROOT wendde zich op 7 Mei j.l. tot de "intellectuelen en kunstenaars"; van zijn oratie verscheen een uitvoerig exposé in "De Waarheid". Deze rede moet eensdeels gezien worden binnen het raam van de strijd tegen allerlei vormen van sectarisme in eigen rijen. Bovendien past deze poging tot inschakeling van intellectuelen in de plannen tot vorming van een nationaal eenheidsfront (zie vorig overzicht). Als voorwaarden voor de vorming er van werden destijds door M. BAKKER genoemd: eenheid van de arbeidersklasse en het verkrijgen van bondgenoten. De opvatting, dat de communisten alleen vertrouwen kunnen stellen in arbeiders, was volgens de algemeen secretaris een uiting van het "linkse communisme", dat ten enenmale door de partij wordt verworpen. "Wij streven van ganser harte naar de vriendschap en steun van het intellect. De C.P.N. zal niets nalaten en haar inspanning belangrijk vergroten om vertegenwoordigers van het intellect te winnen voor het communisme en voor de partij. Nieuwe wegen en methoden zullen worden gezocht om de doelstellingen en de werkzaamheid der C.P.N. beter in de kringen van de intellectuelen en kunstenaars bekend te maken".

In de naaste toekomst kunnen dus blijkbaar krachtige (hernieuwde) pogingen van C.P.N.-zijde worden verwacht om

VERTROUWELIJK

de vrij talrijke intellectuelen en kunstenaars, die sympathie koesteren voor het "nieuw Rusland" en zijn culturele ontwikkeling, nader tot de Partij te brengen.

Onder het motto van medeleven met de lijdende mensheid enz., bleken lieden in die kring bereid steun te verlenen aan tal van door de communisten geïnspireerde acties, doch openlijk kleur bekennen deden zij bij voorkeur niet.

De verkiezingen.

Op een bijeenkomst van het Partijbestuur van eind April, werd de kandidatenlijst voor de komende verkiezingen definitief vastgesteld. Hierbij kwam o.m. naar voren, dat de C.P.N.-leiding de candidaatstelling wenselijk acht van "partijloze eerlijke strijders voor de vrede en de onafhankelijkheid van ons land". De opvatting, als zouden uitsluitend leidende partijgenoten voor een zetel in de Kamer in aanmerking komen, wordt gekenschetst als een uiting van "rechtse sociaal-democratische tradities". De mening, dat uitsluitend "zuivere Marxisten" naar het parlement mogen worden afgevaardigd, heet te stammen uit de tijd toen communisten alleen als "protest-candidaten" gesteld werden.

Tussen de in totaal acht en zestig C.P.N.-candidaten prijken de namen van twaalf zgn. partijlozen, die volgens het Waarheid-commentaar het bewijs leveren van het vertrouwen der partijloze massa in de Communistische Partij. De wegens desertie tot een langdurige gevangenisstraf veroordeelde Piet VAN STAVEREN is de enige van de partijloze kandidaten, die op de lijst een verkiesbare plaats (no. 5) inneemt. Overigens zonder het risico voor de C.P.N., dat hij daadwerkelijk zijn intrede in de Tweede Kamer doet. Zelfs onder voor Van Staveren normale omstandigheden - hij heeft nu twee van de hem opgelegde zeven jaar uitgezeten - zou deze candidaat eerst op 9 Juni 1955 de wettelijk vereiste toelatingsleeftijd voor het Kamerlidmaatschap hebben bereikt. De partijleiding heeft dit maar doodgezwegen.

Deze 26-jarige man, die internationaal tot "martelaar voor de zaak van de vrede" is uitgeroepen, moet dienen als verkiezingslokaas voor de aanhangers van de vredesbeweging.

MANTEL- EN NEVENORGANISATIES.

"Amerikaans Barbarendom"

Onder de talrijke, niet zeer vleiende voorbeelden van de "Amerikaanse levenswijze", die de communisten ter bevordering van een anti-Amerikaanse stemming via hun persorganen over een groot aantal lezers blijven uitstorten, nam tot eind April 1952 de beschuldiging van het gebruik van bacte-

riologische wapens in Korea een zeer voorname plaats in. "De Waarheid" stelde uiteraard zijn kolommen gaarne voor dit doel beschikbaar en publiceerde o.m. een aantal foto's van "besmette" insecten en lege hulzen, waarin deze boven Korea zouden zijn afgeworpen. Reeds eerder had de Nederlandse Vredesraad, naar aanleiding van de oproep van de voorzitter der Wereldvredesraad Prof. JOLIOT-CURIE dd. 8 Maart 1952, een opwekking tot algemeen protest doen horen, hetwelk tot uiting zou moeten komen door het beleggen van vergaderingen en schriftelijk gestelde eisen aan de regering. Natuurlijk werd ook deze gelegenheid aangegrepen om de oude eis tot terugtrekking van de Nederlandse soldaten uit Korea opnieuw onder de aandacht te brengen, waarbij voor dit geval "menslievende" gevoelens de boventoon voerden.

Het plotseling stilzwijgen terzake van Radio Peking in de eerste dagen van Mei kon de indruk wekken, dat de communistische commentatoren aan het einde van hun latijn waren. Nieuwe aanvallen werden toen ook in de Nederlandse extreem-linkse bladen niet gemeld. Nadien bleek echter, dat de strijd in deze sector van de psychologische oorlogvoering met onverminderde bitterheid wordt voortgezet.

De Nederlandse Vredesraad verzocht telegrafisch antwoord op zijn brief aan de Minister-President van 21 Maart j.l., waarin gevraagd werd:

1. stappen te ondernemen bij de regering van de V.S. om haar te doen afzien van het gebruik van bacteriologische wapens;
2. publiekelijk te verklaren, dat zij nog steeds op het in het protocol van Genève ingenomen standpunt staat en in overeenstemming daarmee alles zal doen om de regering van V.S. te bewegen dit protocol mede te ondertekenen;
3. het Nederlandse volk niet te laten meeslepen in afschuwelijke avonturen en de Nederlandse troepen uit Korea terug te trekken.

In "De Waarheid" van 7 Mei j.l. werd het bekende "GO HOME" gelanceerd tegen generaal Ridgway als nieuw opperbevelhebber der Atlantische strijdmacht; de letters waren samengesteld uit insecten en ongedierte.

Horsmeier exit.

J. HORSMEIER heeft zijn functie als voorzitter van de Nederlandse Vredesraad neergelegd. Zijn besluit is zeer teleurstellend voor de communisten. Het blad "Vrede" verklaarde, dat hij om gezondheidsredenen niet in staat was zijn werk in de raad voort te zetten.

De vredesbeweging verliest in hem een medewerker, die qua politieke achtergrond (Bellamy) zeer bruikbaar was voor een gedifferentieerd publiek. Het is juist daarom echter niet uitgesloten, dat hij zich op den duur niet meer kon verenigen met zijn positie als marionet der communisten. Zijn opvolger is L. BOAS, die tot het aftreden van Horsmeier de functie van vice-voorzitter vervulde.

Een Vredesapostel.

In de Nederlandse Vredesraad is Ds VAN DALEN een merkwaardige figuur. Deze 36-jarige intellectueel, die o.a. werkzaam was in China en Curaçao, staat als predikant in het Zeeuwse plaatsje Colijnsplaat.

In betrekkelijk korte tijd brachten de communisten hem in het "vulle leven" van de Nederlandse en de Wereldvredesraad. Het pleit voor hun werkmethode en hun overleg, dat zij er in slaagden deze man, die van huis uit zeker niet communistisch georiënteerd was, voor hun eigen doeleinden in te palmen. Aangenomen moet worden, dat Ds Van Dalen met open ogen de communistische weg bewandelt. Zijn activiteit voor de vredesbeweging verbergt hij gaarne en veelvuldig achter zijn kwaliteit van predikant der Hervormde Kerk. Daardoor wekt hij ten onrechte de indruk, dat zijn optreden met instemming of althans met medeweten-zonder-protest van de Generale Synode plaats vindt.

Enige tijd geleden maakte Ds Van Dalen te Amersfoort bekend, dat er plannen bestaan om in het raam van de Wereldvredesbeweging te komen tot oprichting van een "Evangelische werkgemeenschap voor de vrede".

Deze plannen hebben voor het eerst uitdrukking gevonden in het begin Mei j.l. te Moskou gehouden 3-daagse interreligieuze vredescongres, dat zou zijn "gewijd aan de bijdrage der Kerken in de strijd voor de vrede". Het hoofd van de Russisch-orthodoxe Kerk, de patriarch Alexis, zou hiertoe het initiatief genomen hebben. Van Dalen bezocht dit congres. Hij verliet Nederland per vliegtuig op 7 Mei 1952 en verklaarde (aldus "De Waarheid"): "Dit is een persoonlijke reis, die ik maak met medeweten van de kerk". De poging van de Generale Synode om hem van zijn voornemen af te brengen vermeldde hij echter niet. Blijkens een bericht in het dagblad Trouw zou bedoelde predikant in Moskou op de interreligieuze vredesconferentie hebben gezegd, "dat het Amerikanisme het terrorisme evenaart en dat de Verenigde Staten door hun terreur op de menselijke ziel de strijd voeren tegen het (vrije) denken van de mens".

Ds T.W. DEKKER, predikant te Hemelum (Fr.), die eveneens een uitnodiging voor dit congres ontvangen had, heeft bekend gemaakt, daaraan niet te willen deelnemen, omdat z.i. de vredesbeweging door Moskou werd geïnstrueerd. Hij verklaarde niet van plan te zijn zich voor Russische propaganda-doeleinden te laten gebruiken.

Prof C.W. DE VRIES en de Pers.

De Nederlandse deelnemers aan de internationale economische conferentie te Moskou zijn inmiddels weer in ons land teruggekeerd. De leider van de delegatie, prof mr C.W. DE VRIES, wiens mening over de conferentie en de toestanden in Rusland in het vorige maandoverzicht werd gere-

leveerd, heeft zich gehaast een brochure, getiteld "Terug uit de Sowjet Unie", samen te stellen. In de burgerlijke pers werd critiek uitgeoefend op het feit, dat de schrijver de politieke achtergrond van de conferentie niet heeft aangeroerd en zich heeft beperkt tot een subjectieve weergave van de toestanden in Rusland.

"De Waarheid" nam het commentaar van prof De Vries niet op. Naar aanleiding van het in de "burgerlijke pers" gepubliceerde interview schreef het blad echter: "Voor zijn vertrek heeft hij herhaaldelijk laten weten, dat hij van het politieke en sociale stelsel in de Sowjet Unie niets moest hebben en er in Moskou ook niet over wilde spreken. Hij ging er heen als V.V.D.-er, als aanhanger en verdediger van het kapitalistische stelsel en als anti-communist. Niettemin hebben wij zijn reis toegejuicht, omdat wij het met het doel van de reis eens waren: nl. dat de handel met de S.U. en volksdemocratische landen moet worden uitgebreid. Daarover heeft hij in Moskou geconfereerd, hij heeft er een gemeenschappelijke verklaring ondertekend, waarin men zich voor uitbreiding van de Oost-Westhandel uitspreekt; hij heeft dus gedaan wat hij in Moskou doen wilde. Hierover heeft hij bij zijn terugkeer gesproken. Maar daarbij heeft hij ook een opmerking geplaatst, dat volgens zijn mening het levenspeil in de Sowjet Unie lager is dan bij ons. Dat is een heel begrijpelijke opmerking van een aanhanger van het kapitalisme".

Wel bracht "De Waarheid" een uitvoerig verslag van een voordracht welke de vroegere AVRO-radiocommentator S.G. APPELDOORN volgens het C.P.N.-blad "In besloten kring" over zijn deelname aan de economische conferentie zou hebben gehouden. Blijkens het verslag in het communistische dagblad zou de heer Appeldoorn o.m. hebben opgemerkt: "Er is hier in de kranten beweerd, dat de Nederlandse arbeider het beter zou hebben dan de Russische. Ik betwijfel of de mensen die dit hebben verklaard wel enig idee hebben hoe de Nederlandse arbeider leeft. In elk geval hebben zij geen flauwe notie van het leven van de arbeiders in Rusland".

Tegen Duitse herwapening.

Van 24 tot 28 Januari j.l. vond in Polen te Oswiecim (Auschwitz) een internationale herdenking plaats van de Joodse gevangenen, die tijdens de tweede wereldoorlog in het concentratiekamp van die naam het leven lieten. De bijeenkomst onttaarde in een communistische demonstratie tegen de herwapening van West-Duitsland. Een uit tien personen bestaande Nederlandse delegatie, voor het merendeel niet-communistisch georiënteerd, woonde bedoelde herdenking bij en bracht bij terugkeer in Nederland een urn mede, gevuld met de as van in het concentratiekamp gecremeerde slachtoffers. Een opgericht erecomité zou voorbereidingen treffen voor een nationale plechtigheid tijdens welke de urn zou worden.

VERTROUWELIJK

bijgezet op de Nieuwe Oosterbegraafplaats te Amsterdam, in afwachting van de definitieve plaatsing bij het monument, dat volgend jaar op het Jonas Daniël Meyerplein zal verrijzen. Dit comité werd na enige tijd ontbonden, in verband met gerezen onzinnigheden over de uitvoering van de plechtigheid. De burgemeester van Amsterdam zag hierin aanleiding zijn toestemming tot het houden van de plechtigheid op 18 Mei te weigeren. Een aantal leden van het erecomité, waaronder deelnemers aan de Auschwitz-herdenking en enige politiek uiterst-links georiënteerde personen, zetten de besprekingen voort. Volgens berichten in de pers kregen zij toestemming van de Amsterdamse burgemeester de plechtigheid op 15 Juni a.s. te houden. De communistische achtergrond van het geheel kwam o.m. tot uiting in de rede welke de algemeen secretaris van de C.P.N. tijdens de 1 Mei-viering te Amsterdam hield. "Mocht de Amsterdamse burgemeester het in zijn hoofd halen om deze herdenking te verbieden, dan zal hij een nog klinkender antwoord krijgen dan op 25 Februari bij de Februari-staking-herdenking het geval was", aldus het verslag in "De Waarheid".

Nationale vredesconferentie.

De enige tijd geleden als "nationale vredesconferentie" aangekondigde bijeenkomst, die op 10 en 11 Mei 1952 te Amsterdam werd gehouden, bleek een initiatief te zijn van de Amsterdamse Vredesraad. Zoals reeds eerder werd medegedeeld stond de politieke ontwikkeling in West-Duitsland daar in het brandpunt van de belangstelling.

"De vredeskrachten", aldus het verslag in "De Waarheid", "richten hun kracht in hoofdzaak op Duitsland en brengen de volkeren in beweging om de uitvoering van het zgn. "Generalverdrag" onmogelijk te maken en van de Grote Vier te eisen een vredespact voor geheel Duitsland af te skuiten". (Tijdens de vergadering werd een motie van deze strekking aan de Nederlandse Regering gezonden).

De Vredesbeweging zou o.m. tot taak krijgen handtekeningen te verzamelen tegen de oprichting van een "herbewapend nazi-leger"; ook het oprichten van meer vredescomités en een nauwere onderlinge binding der bestaande comités werd in de aandacht aanbevolen.

Jeugd.

Het A.N.J.V. gaat voort met zijn pogingen het lidmaatschap meer aantrekkelijk te maken. Voor de zomermaanden worden vacantiekampen en trektochten door Nederland, België en Frankrijk georganiseerd. De voorbereidingen hiervoor worden verzorgd door het A.N.J.V.-toeristenbureau, dat hiermede voor het eerst sedert enige jaren weer van zich laat horen.

Versterkte actie voor Piet van Staveren.

Het Pinksterfestival bleef het voornaamste onderwerp van propaganda en activiteit. Deze "massale demonstratie van de vredeswil van de jeugd" moet tevens dienen ter ondersteuning van de communistische eis tot vrijlating van de gedetineerde Indonesië-deserteur Piet VAN STAVEREN. Op allerlei manieren wordt getracht de publieke belangstelling voor zijn persoon te stimuleren. Het "Amnestiecomité Piet van Staveren" organiseerde een reizende tentoonstelling van voorwerpen, krantenknipsels en foto's, welke op hem betrekking hebben. De lezers van "De Waarheid" werden aangespoord op Van Staveren's verjaardag (9 Juni) collectieve protesten tegen zijn gevangenhouding aan de Regering te zenden. De C.P.N. exploiteert het geval van Staveren voor haar verkiezingsactie. De delinquent, die thans twee van de hem opgelegde zeven jaren gevangenisstraf heeft uitgezeten, is dandaat gesteld voor de Tweede Kamer-verkiezingen.

De O.P.S.J. werkt mede aan het Pinksterfestival der A.N.J.V.-ers. Zij organiseert wedstrijden en tentoonstellingen. Voor de winnende deelnemers worden prijzen beschikbaar gesteld, waaronder reizen naar in de zomermaanden te houden I.U.S.-kampen, o.a. in Roemenië.

Communistische studerenden en de Cultuur.

Onder de titel "Cultuur Bedreigd" werd op 17 en 18 Mei j.l. in het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam door de O.P.S.J. en de geestverwante Democratische Studenten Organisatie "Pericles" een conferentie gehouden "ter verdediging van onze vaderlandse cultuurwaarden tegen de voortschrijdende afbraak".

Blijkens enige circulaires, waarmede door O.P.S.J.-leden in kringen van kunstenaars en intellectuelen propaganda werd gevoerd, betrof het hier vooral een scherpe aanval op de besteding van een groot deel der staatsfinanciën voor defensie. De initiatiefnemers stellen, dat het onttrekken van gelden aan het onderwijs, de kunst en de wetenschap "een ernstige achteruitgang van onze Nederlandse cultuur ten gevolge heeft".

De voorbereiding voor deze conferentie geschiedde zodanig, dat een directe inmenging van de O.P.S.J. of van "Pericles" naar buiten niet zou blijken. In een der bovenbedoelde circulaires werd gewag gemaakt van een "voorbereidend comité", welks samenstelling echter niet openbaar werd gemaakt. De enkele aanduiding, dat het correspondentie-adres van dit comité gevestigd is bij L. DE JONG, Wessperzijde 42-A te Amsterdam, was voor niet ingewijde adhaerenten de enige mogelijkheid om met de initiatiefnemers in contact te treden. (L. de Jong is identiek aan Lucas de Jong, geb. 17-6-1926 te Amsterdam, wonende aldaar, landelijk secretaris der O.P.S.J.). De voorgenomen conferentie zou "wegen en middelen moeten aangeven, die tot verbetering leiden".

VERTROUWELIJK

Opgemerkt zij, dat de O.P.S.J. einde 1949 voor haar toenmaals gehouden congres "Onderwijs-Vrede" dezelfde be-mantelingspolitiek met vrij veel succes heeft toegepast; een aantal zeker niet tot het politiek-links-extreme volks-deel behorende personen heeft zich destijds met dat congres ingelaten.

De "Nationale Conferentie ter Verdediging van de Rechten van de Jeugd" zal, blijkens een door het voorbereidings-comité uitgegeven bulletin, niet op 5 en 6 Juli, doch op 2 en 3 Augustus a.s. worden gehouden. De deelnemers worden in de gelegenheid gesteld voor of na de bijeenkomst een week in een vakantiecamp door te brengen. Ter conferentie zullen de Nederlandse gedelegeerden naar de in de tweede helft van dit jaar te houden internationale besprekingen worden gekozen.

Internationaal contact van medici.

Tijdens de zitting van de Wereldvredeesraad in Februari 1951 te Berlijn werd o.m. een resolutie aangenomen, waarin het college alle steun toezegt aan de organisatie van een internationale conferentie van medici, welke zou zijn voorgesteld door artsen uit Italië en Frankrijk.

Deze conferentie zou gewijd zijn aan "het probleem van de strijd tegen de fnuikende invloed van de oorlogsvoorbereidingen op de gezondheidszorg van de volksmassa's" en op 29, 30 en 31 Mei 1952 in Italië worden gehouden. Om tactische redenen werd later geen gewag meer gemaakt van deze resolutie. Gesproken wordt over een "congrès medical pour l'étude des conditions de vie actuelles". Inmiddels is deze bijeenkomst, zoals in het verleden vele andere, verdaagd en opnieuw vastgesteld op 16, 17 en 18 October 1952.

De voorbereidingen voor deelname van Nederland uit aan de bijeenkomst worden getroffen door de "Organisatie van Nederlandse artsen voor oorlogsprophylaxe", die zich, volgens een bericht in een medisch tijdschrift, als zelfstandig lichaam wil wijden aan prophylaxe van oorlog, los van elke politieke groepering. Het voorlopig bestuur bestaat uit vijf personen, van wie er twee (secretaris en penningmeester) politiek uiterst links georiënteerd zijn.

Het moet niet uitgesloten worden geacht, dat de overige bestuursleden onkundig zijn van de politieke motieven, die aan het congres ten grondslag liggen.

HOOFDSTUK III - VAKBEWEGING.

A. Landelijke E.V.C.-conferentie.

Voorbereiding.

Deze conferentie, op 5 en 6 April te Amsterdam belegd, werd gedegen voorbereid. De E.V.C. organiseerde afdelingsgewijs ledenvergaderingen en allerwege werd getracht een zo groot mogelijk aantal Uniebondsleden - vooral N.V.V.-ers - aan de bijeenkomst te doen deelnemen. De mogelijkheid van een gezamenlijk optreden van de N.V.V.-ers en E.V.C.-ers groeide naar het inzicht van de E.V.C.-leiding. Verschillende groepen N.V.V.-leden zouden blijkens "De Waarheid" bij hun hoofdbesturen hebben aangedrongen op een nauwere samenwerking met de E.V.C.

De conferentie.

Voor ongeveer 600 personen onder wie circa 100 vrouwen sprak de voorzitter van het E.V.C.-Verbandsbestuur uitvoerig over de sinds 1951 sterk toegenomen werkloosheid. Berend BLOKZIJL weet dit verschijnsel aan de volgende oorzaken:

De consumptiebeperking, waardoor ongeveer 400 miljoen gulden minder beschikbaar werd gesteld voor verbruiks-goederen.

Inkrimping van de woningbouw.

Ondanks een enorm tekort en gebrek aan woningen weigert de regering gelden voor de woningbouw beschikbaar te stellen. De werkloosheid onder de bouwvakarbeiders neemt nog steeds toe. Vooral in het Noorden van het land is werk genoeg. Daar is nog aan alles gebrek. Vooral gas-, water- en electriciteitsleidingen moeten worden aangelegd.

De werkclassificatie.

Dit is het middel om de arbeiders tegen hetzelfde loon even hard te laten werken.

De inkrimping van de buitenlandse handel door de moordende concurrentie van Duitsland en Japan.

Het verbod van handel drijven met de Sowjet-Unie, China en de Oost-Europese volksdemocratieën.

De bewapeningspolitiek van de Nederlandse regering was z.i. de grondoorzaak van alle kwaad.

De bijeenkomst van Zondag 6 April werd bijgewoond door ongeveer 300 personen en was geheel gewijd aan de discussies

VERTROUWELIJK

over de redevoering van BLOKZIJJ. Een aantal leden van de Uniebonden nam daaraan deel. Eenheid van strijd werd als zijnde van het grootste belang vooropgesteld.

In een motie sprak de vergadering tenslotte haar afschuw uit over het gebruik van bacteriologische wapens in Korea door de legers van de U.N.O.

De motie met algemene stemmen door de "vertegenwoordigers van de 4 grote vakcentralen" aangenomen, werd ter kennis gebracht van de Nederlandse regering en de Amerikaanse ambassadeur te 's-Gravenhage.

Hoewel er dus inderdaad Uniebondsleden op deze conferentie aanwezig waren en zelfs aan de discussie deelnamen, is uit de vergaderingen ter voorbereiding ervan gebleken, dat geen van de E.V.C.-bedrijfsbonden heeft kunnen voldoen aan de opgedragen taak om een vrij groot aantal anders-georganiseerden te bewegen de conferentie bij te wonen.

Uit deze omstandigheid kan reeds enigermate worden afgeleid, dat de Amsterdamse conferentie niet geheel aan de verwachtingen van de organisatoren heeft voldaan. Opvallend is tevens het in De Waarheid opgenomen beknopte verslag van de samenkomsten. Daarin werd alleen maar de zakelijke kant van de aangelegenheid behandeld en dan nog in sobere be-woordingen. Voorshands kan gesteld worden, dat ook deze conferentie voor de E.V.C. even weinig vrucht dragend is geweest als vroegere soortgelijke bijeenkomsten.

W.W.W.-Planbrochure.

Het probleem van de werkloosheid, zoals BLOKZIJJ het ter conferentie in Amsterdam behandelde, is neergelegd in de onlangs door de E.V.C. uitgegeven brochure Werk-Woningen-Welvaart. Alom in den lande wordt propaganda gemaakt voor de verkoop ervan.

Het geschrift moet volgens BLOKZIJJ niet worden gezien als een verkiezingsbrochure "aangezien de E.V.C. geen politieke partij is en als zodanig niet aan de verkiezingen deel neemt." Het mocht de arbeiders echter niet onverschillig zijn wie straks als hun vertegenwoordigers in het parlement zullen plaats nemen.

B. Acties onder werklozen.

Algemeen.

Na de eind Maart te Groningen gehouden regionale Werklozen Conferentie hebben C.P.N. en E.V.C. beide hun volle aandacht gericht op het Nationaal Werklozen Congres van 24 Mei in Den Haag. In E.V.C.-kringen werd dit congres van groot belang geacht. De Bond van Land- en Zuivelarbeiders (B.L.Z.-E.V.C.) besloot met het oog daarop zijn jaarlijkse landdag op 25 Mei te Emmen geen doorgang te doen vinden. De afdelingsbesturen van deze organisatie kregen de opdracht de

leden te bewegen de reeds opgespaarde gelden voor deze landdag ter beschikking te stellen voor de werklozenmeeting in Den Haag.

Uitgave Nationale Werklozen-krant.

Na de uitgave van de verschillende regionale werklozenkranten heeft nu ook een Nationale Werklozenkrant het licht gezien. Het eerste nummer werd geheel gewijd aan het op stapel staande Nationaal-Werklozen-Congres. De toenemende werkloosheid in de Groningse strocarton- en de Twentse textiel- en kledingindustrie werd voorts onder de communistische loupe genomen.

Gewijzigd inzicht?

Het C.N.V.-lid Harm ZIJLSTRA (2-2-'05) heeft bedankt als voorzitter van het te Veendam gevormde werklozen-comité. Hij zou aanvankelijk niet hebben ingezien, dat het hier een door de C.P.N. en E.V.C. gesteunde manoeuvre betrof. ZIJLSTRA was de belangrijkste spreker op de hiervoren vermelde demonstratieve werklozen-conferentie van 28 Maart j.l. te Groningen.

In het werklozen-comité te Tilburg werd de openlijk als C.P.N.-lid bekend staande secretaris vervangen door een geroyeerd K.A.B.-lid. Een nieuwe lokvogel der communisten voor frontvorming op brede basis ten behoeve van hun werklozenacties.

Een precedent.

De door de E.V.C. zo sterk gepropageerde "zelfwerkzaamheid" van werklozen heeft voor het eerst te Opeinde (gem. Smallingerland) aanleiding gegeven tot incidenten waaraan de communistische pers met haar commentaar bijzonder reliëf heeft verleend. Onder leiding van enkele leden van de E.V.C. en van de C.P.N. werd in deze gemeente in de eerste week van April actie gevoerd voor het verbeteren van een weg, die voor het grootste deel aan de gemeente Opeinde toebehoort. Van overheidswege was reeds besloten dit werkobject op korte termijn door de D.U.W. ter hand te laten nemen.

Op 4 April 1952 begonnen twaalf werkloze arbeiders, ondanks een uitdrukkelijke waarschuwing van gemeentewege om zulks na te laten, zelf met de werkzaamheden aan deze weg. De plaatselijke politie greep in en verwijderde de betrokken personen. Zij kwamen echter later op de dag terug en verklaarden onder geen beding deze arbeid te zullen staken. De politie belette hun dit ten tweede male.

Verbod tot samenscholing.

In de loop van de volgende dagen trachtten de werkloze arbeiders bij herhaling hun voorgenomen actie verder te ontplooiën. Teneinde ernstige moeilijkheden te voorkomen vaardigde de burgemeester van Smallingerland (Opeinde) op grond van de betreffende bepalingen van de Gemeentewet bijzondere voorschriften van politie uit. Hierbij werd verboden zich met meer dan drie personen op de in het geding zijnde weg op te houden en op eerste aanzegging van de politie door te lopen. Op Dinsdag 15 April 1952 werden vrijwel alle bij deze actie betrokken werklozen te werk gesteld op verschillende D.U.W.-objecten. Hierdoor werd het gevormde plaatselijk werklozen-comité van zijn kracht beroofd en zijn verdere acties achterwege gebleven.

gelast
Reactie der bevolking.

Het overgrote deel van de bevolking hield zich bij de gerezen moeilijkheden rustig en schonk weinig aandacht aan deze gebeurtenissen. De E.V.C.-C.P.N. heeft dus bij deze scherp gevoerde actie weinig of geen steun ondervonden van de zijde van het publiek.

C. Toestand Drents veengebied.

In aansluiting op het gestelde in het maandoverzicht No. 2 1952 zij vermeld, dat het de E.V.C. nu niet zoals in 1951 is gelukt een conflict in het veengebied uit te lokken. De arbeiders hebben zich in het algemeen tevreden getoond met de in Maart 1952 tot stand gekomen nieuwe C.A.O. In het betrokken gebied bleef alles rustig. Gedurende het huidige seizoen worden geen moeilijkheden verwacht.

HOOFDSTUK IV - ANDERE STROMINGEN.

Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.)

Gewijzigde tactiek.

De R.C.P. (Nederlandse Sectie van de IVde Internationale) heeft opgehouden te bestaan als officiële en openlijk optredende politieke partij en haar orgaan "De Tribune" zal niet meer verschijnen. Dit is de voornaamste consequentie van een besluit van een aantal Trotskisten om de zgn "intredepolitiek" in het N.V.V. en de P.v.d.A. te aanvaarden (zie hiervoor Maandoverzicht no. 2 - 1952 blz. 12 en 13). Deze ingrijpende beslissing werd medio Maart op aanwijzing van het Internationaal Secretariaat der IVde Internationale

genomen door het Buitengewoon Partijcongres der R.C.P. Het standpunt terzake is vastgesteld in een resolutie getiteld: "Tien punten voor ons werk na de intrede".

Het Trotskisme zal illegaal ageren in de "reformistische" organisaties, (waarmee bedoeld wordt het N.V.V. en de P.v.d.A.). Aldus werd vastgesteld in de desbetreffende resolutie: "In vergaderingen van "cellen", gekenschetst als werkgemeenschappen, die het optreden van de illegale R.C.P. bepalen in de binnen te dringen massa-organisaties, zullen de Trotskisten hun "interne partijleven" blijven onderhouden.

Instructies.

Ten aanzien van de werkzaamheden in de P.v.d.A. heeft de R.C.P. haar leden de aanwijzing gegeven, dat zij geen politiek propagandistische werkzaamheden mogen verrichten, die hen kunnen compromitteren en dat zij er vooral op uit zullen moeten zijn om persoonlijke contacten te leggen met "proletarische elementen".

Na de verkiezingen, die, naar de mening van de R.C.P., de P.v.d.A. in de oppositie zullen dringen, zullen wat het werk in de P.v.d.A. betreft, nadere richtlijnen worden gegeven. Het werk in het N.V.V. wordt echter in R.C.P.-kringen het belangrijkste geacht. De R.C.P.-ers zullen in eerste instantie moeten trachten de oppositie in het N.V.V. aan te wakkeren en in een volgende fase zullen zij - vrome wens - dan de leiders van deze oppositie moeten worden.

Het voorbeeld.

Nieuw is de hiervoren vermelde tactiek niet, gelet op de gedragingen van Trotskisten in Engeland. Daar werd in Juli 1949 besloten tot opheffing van de Revolutionary Communist Party. De aanhangers moesten zich nestelen in de Labourparty en in de vakbeweging (trade unions). De in Groot-Brittannië gevolgde methode zou zeer goede resultaten hebben opgeleverd.

De Trotskisten in Nederland zijn zelfs met hun gebruikelijke zelfoverschatting van mening, dat de huidige, door het "Bevanisme" in de Engelse Arbeiderspartij veroorzaakte crisis voor een belangrijk deel aan de in Labour en in de trade unions illegaal werkende aanhangers van de IVde Internationale moet worden toegeschreven. Het lijkt er echter meer op, dat de R.C.P., die haar "intrede-politiek" met een groot woord aandient als middel om de "reformistische massa's weer revolutionnair élan bij te brengen" alleen maar wil vluchten uit de benauwende realiteit van een steeds kleiner wordend en financieel in het moeras zittend dwergpartijtje. Voorshands is de binding van de thans illegale R.C.P. aan de IVde Internationale vrijwel het enige aspect, dat politieke betekenis verleent aan het doen en laten van deze groepering van Trotskisten in Nederland.

Comité van Links-Socialisten.

De leider van de uit de R.C.P. getreden Rotterdamse Afdeling, Cornelis Oosterwijk, heeft nogmaals duidelijk verklaard openlijk voor de Trotskistische ideeën te zullen blijven strijden (zie mede vorig Maandoverzicht). Hij is overgegaan tot de oprichting van een "Comité van Links-Socialisten", waartoe ook de Afdeling Den Haag van de R.C.P., die de "intredepolitiek" eveneens afwijst, is toegetreden.

Vrije Socialisten.

De band is verbroken tussen het blad "De Vrije Socialist" en de Vrije Socialistische Groepen, aangesloten bij het Landelijk Werkcomité.

In een bijeenkomst van bedoeld comité op 13 april j.l. werd bekend, dat Mevr. Vrolijk (levensgezellin van wijlen G. Rijnders), die men nog eigenaresse van de drukkerij van "De Vrije Socialist" waande, deze zonder voorkennis van het Landelijk Werkcomité reeds ca. twee jaren geleden had verkocht aan een drukker te Haarlem van R.K.-huize. Hierover ontstond hevige opwinding, die bij de discussies uitmondde in het smijten met tafels, asbakken en andere voorwerpen. De situatie werd op een gegeven moment zo ingewikkeld, dat de voorzitter de verzamelde anarchisten smeekte toch geen anarchie te bedrijven.

De vergadering besloot uiteindelijk een nieuw orgaan onder de naam "Recht voor Allen" te gaan uitgeven.

H.J.Lanooy, tot voor kort redacteur van "De Vrije Socialist" zal voorlopig worden belast met de redactionele leiding van het nieuwe blad, dat echter nog niet is verschenen tengevolge van ondervonden tegenwerking bij het verkrijgen van een nieuwe drukker.

De Haarlemse drukker zet inmiddels de uitgave van "De Vrije Socialist" voort, met medewerking van de daarbij financieel geïnteresseerde Mevr. Vrolijk. K.A. Fraanje uit Den Haag heeft voorlopig de redactie van het periodiek op zich genomen.

Het Landelijk Werkcomité heeft besloten in "Recht voor Allen" geen artikelen op te nemen van hen die aan "De Vrije Socialist" medewerking blijven verlenen.

De "Derde Weg" en "De Groene".

"De Groene Amsterdammer" van 17 Mei 1952 heeft op initiatief van Mr H.J. Dijkstra een "Zevenstemmers"-actie voorgesteld aan het Nederlandse kiezersvolk.

Zij, die ernstig bezwaar hebben tegen de huidige, binnen het kader van het Atlantisch Pact en de Europese Defensie Gemeenschap, door de Nederlandse Regering gevoerde herbewapeningspolitiek, zullen, aldus deze oproep, hun kritische

gezindheid te dien aanzien kenbaar maken door het uitbrengen van hun stem, speciaal op nummers zeven van de lijst hunner keuze. Het blad laat echter na in politiek constructieve zin aan te geven, wat er wél moet gebeuren. Het wil het kiezerscorps alleen mobiliseren voor een massaal protest, waaraan het de stembusstrijd dienstbaar tracht te maken. In de aan deze actie gewijde beschouwingen van het weekblad komt slechts tot uiting, dat men, bij een welslagen van de campagne, verwacht, dat de diverse partijleidingen hun koers terzake zullen herzien. Met de actie van de "Derde Weg" heeft de manoeuvre van "De Groene" gemeen, dat zij zich aandient als beweging. Men heeft er reeds deel aan, wanneer men adhaesie betuigt. Het verschil is, dat de redactie van "De Groene" aanbeveelt te handelen met behulp van de verkiezingen van Juni a.s.. "De Derde Weg" daarentegen heeft generlei concrete aanwijzingen gegeven t.a.v. de gedragslijn harer adhaerenten bij het vervullen van hun stemrecht.

De "Derde Weg" heeft ondanks nadrukkelijke vooropstelling, dat zij geen vereniging, doch een beweging wil zijn, een organisatorisch, duurzamer karakter dan de "mobilisatie"-actie van "De Groene". Dit blijkt o.m. uit de instelling van resp centrale, regionale en plaatselijke werkgroepen door haar leiding.

Het is (nog) niet te onderkennen of "De Groene" uiteindelijk beoogt om het resultaat van zijn campagne als een rijpe vrucht in de schoot van de Vredesbeweging de "Derde Weg" te werpen.

Het plan voor de "zevenstemmers" heeft in partijpolitieke kringen, blijkens enige perscommentaren, reacties van afwijzende aard teweeggebracht. Zij variëren van verwerping op beschuldiging van "verkapte communisme" en het "corrumperen van de verkiezingen" tot afwijzing op titel van neutralisme in de trant van de "Derde Weg". "De Volkskrant" attaqueerde het initiatief in een hoofdartikel van haar staatkundig hoofdredacteur, Prof. Mr C.P.M. Romme. Deze stelde "De Groene" voor zich in den vervolge maar "De Groene Communist" te noemen, zijnde groen de kleur der hope, zowel als die der onnozelheid.

Veteranen Legioen Nederland (V.L.N.).

In het orgaan "Oud-Wapenbroeders" van het V.L.N., welke organisatie steeds verkondigt, dat zij niet aan partijpolitiek meedoet is een tweetal artikelen verschenen van de hand van H. Poel, getiteld: "Was Roosevelt werkelijk een groot man?", welke een uittreksel vormen van het boek "The Roosevelt myth" van John T. Flynn.

Hoewel de redactie, naar zij zegt, haar lezers deze

artikelen met grote reserve aanbiedt, voegt zij daar in één adem aan toe, dat zij de publicatie ervan noodzakelijk acht, al ware het maar om vele Nederlanders af te helpen van hun argeloze adoratie van buitenlandse grootheden, en óók omdat het "beleid" van Roosevelt de lijn hielp bepalen, "waarlangs het Nederland-Indonesië-drama kelderde".

In andere artikelen wordt meermalen de nadruk gelegd op de noodzaak van herkrijging en versterking van het Nederlandse nationale zelfbewustzijn en zelfrespect en een lans gebroken voor handhaving van de zelfstandigheid t.o.v. het buitenland. Dit zijn geluiden, welke regelmatig in oppositionele kringen van rechtspolitieke zijde te beluisteren zijn. Inmiddels zouden dergelijke uitingen kunnen wijzen op een mogelijke ontwikkeling in rechts-extreme richting.

HOOFDSTUK V - INDONESIË.

Ideologische propaganda.

De communistische Indonesische studentengroep "Panitera Peladjar dan Pemuda Indonesia" (P.P.P.I.) ontwikkelt in verschillende universiteitssteden tamelijk veel activiteit. Het gestelde doel is de communistische ideologie zoveel mogelijk te verbreiden onder de Aziatische studenten in Nederland. De groep, in 1950 te Amsterdam gevormd na het I.U.S.-congres in Augustus van dat jaar te Praag, tracht vooral belangstelling te wekken door vertoning van communistische films in besloten kring. Te Amsterdam, Leiden en Delft werd een film van communistische strekking vertoond over de Chinese Volksrepubliek. De inhoud keert zich voorts tegen het zgn. Westerse imperialisme. Enkele Nederlandse communisten verleenden aan deze voorstellingen technische medewerking en hiervoor was filmapparatuur van de C.P.N. beschikbaar. Plannen zouden bestaan om dergelijke vertoningen ook elders te doen plaats vinden.

Deze film over de Chinese Volksrepubliek is ook enkele keren vertoond voor uit China afkomstige te Amsterdam woonachtige Chinezen. Het initiatief is daartoe uitgegaan van de Chinese vereniging "Ou Hai"; de leiding berustte eveneens bij deze vereniging. Ook Chinese zeelieden waren bij de vertoning aanwezig. (Verg. nog het terzake vermelde in het vorige maandoverzicht).

Kernen van de P.P.P.I.

De afdelingen van de P.P.P.I., die beter waren aan te duiden met de benaming "kernen", bestaan in Den Haag, Delft

VERTROUWELIJK

en Leiden. Ze worden geleid door bekende communisten. Verwacht kan worden dat ook in andere Nederlandse universiteitssteden afdelingen (kernen) zullen worden gevormd, met, waar mogelijk, zgn. werkgroepen, die reeds hier en daar bestaan. De P.P.P.I. ontwikkelt een langzaam voortschrijdende activiteit. Zij wint geleidelijk aanhang onder Indonesische en Indo-Chinese studenten. De leiding gaat uit van de zeer actieve groep in Amsterdam, die verder elke mogelijkheid aangrijpt om invloed te verwerven in andere organisaties (van Indonesiërs en Indo-Chinezen), zulks niet zonder resultaat, ofschoon de meerderheid der betrokken verenigingen volkomen afwijzend tegenover deze communistische activiteit staat.

Het P.P.P.I.-orgaan "Warta Panitera", door verschillende omstandigheden enige tijd niet verschenen, zal binnenkort weer worden uitgegeven. Het zal naast "Indonesia Merdeka", orgaan der "Perhimpunan Indonesia", een propaganda-blad voor het communisme zijn. De "Warta Panitera" richt zich in de eerste plaats tot de studenten; het andere periodiek is meer bestemd voor de lezerskring van zgn. Indonesische arbeiders in Nederland.

Blijkens een mededeling in een der laatste nummers van "Indonesia Merdeka" zijn kortgeleden Indonesische arbeiders te Amsterdam bijeen geweest teneinde de mogelijkheid te bespreken van aaneensluiting in een afzonderlijke organisatie.

Verder is in het blad melding gemaakt van een te Rotterdam gehouden vergadering voor Indonesische schepelingen, leden van de communistische bond van havenarbeiders en zeevarenden (Sarekat Buruh Pelabuan dan Pelajar) in Indonesië, waarvan de E.V.C.-propagandist SUDIRDJO te Amsterdam de gemachtigde in Nederland is. Op deze vergadering is - aldus "Indonesia Merdeka" - o.a. uiteengezet, dat de Indonesische schepelingen nog niet krachtig genoeg zijn om eventueel een solidariteitsstaking te organiseren, maar dat het voor hen wel mogelijk is in voorkomende gevallen havenarbeiders bij een eventuele actie financieel of op andere wijze te steunen. Zulks onder het motief, dat de resultaten, die zij zouden weten te behalen, ook van nut zijn voor de Indonesische schepelingen.

De 1 Mei-viering in Nederland had van Indonesische zijde geen bijzondere aandacht. "Indonesia Merdeka" verscheen op die datum met een nummer, grotendeels gewijd aan de 1 Mei-dag. Voornamelijk de zgn. overheersing van Indonesië door de Nederlandse en Amerikaanse imperialisten werd in de bekende communistische terminologie becritiseerd.

De communistische pers alsmede Radio Moskou hebben melding gemaakt van de 1 Mei-viering in Indonesië en in de Chinese Volksrepubliek. Een uitzonderlijk uitvoerige "oproep" (totaal 58 punten) van "The National Committee of the Chinese People's Political Consultative Conference" te

VERTROUWELIJK

Peking is wereldkundig gemaakt door het "New China News Agency". De oproep bevat een groet aan de arbeiders van de Volksdemocratieën, die op zegevierende wijze het socialisme opbouwen. Verder wordt de strijd tegen het imperialisme aangeprezen en worden de buiten China levende landgenoten (de zgn. Overzee-Chinezen) aangespoord zich te verenigen. Ten slotte wordt aan Stalin, "de grote leider van de arbeiders in de gehele wereld", een ere-saluut gebracht.

Deze oproep is opgenomen in het te Londen verschijnende, ook naar Nederland gezonden "Daily Bulletin" van genoemd Chinees persbureau.

20 Mei 1952

HOOFDSTUK VI - Voor het overzicht der stakingen in de maand April 1952, zie blz. 21.

OVERZICHT DER STAKINGEN IN APRIL 1952.

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	V o l g n o
Steenfabriek Gebr. Ekema Appingedam.	De arbeiders eis- ten hogere lonen.	Geen.	Geen resultaat. De arbeiders hervat- ten op oude voor- waarden het werk.	1.
Sigarenfabriek "Tingana" Baarn.	Invoering nieuw werk-systeem.	Uniebonden bemiddelden.	Geen resultaat. De nieuwe regeling bleef gehandhaafd.	2.

